

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za taje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi na se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravitelstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravitelstvo naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, očitila in vse administrativne stvari.

Volitvena doba.

y. V Avstriji volimo v deželne zbornice in v državni zbor na šest let v Ogerskem in Hrvatskem le na tri leta. V obče je volilna doba različna. Najkrajša je v severni Ameriki, kjer se voli kongres le na dve leti; predsednik na štiri. V Nemčiji, na Italijanskem, v Belgiji obsega volitvena doba tri leta, na Francoskem štiri, na Angleškem šest let. Torej v najstarejši ustavni državni imajo najdaljšo volitveno dobo in čeprav so v teku stoletij volitveni red večkrat spreminjali, zlasti pa razširjali volilno pravico, neso se dotaknili od pradedov ustanovljene dobe, za katero se izvolijo poslanci. Imeli so gotovo tehtnih razlogov, da so obdržali tako dolgoletno volilno dobo in če opazujemo političko gibanje v deželah s kratkodobnimi in dolgodobnimi parlamenti, izrekli se bomo za dolgodobne.

Mi ne sodimo tako pesimistično o parlamentarizmu, da bi ga zmatrali le za neko potratno napravo, katera je le ustvarjena, da ljudem meče peska v oči. Ako mu družega ne priznavamo, kakor to, da ljudstvu daje kontrolo o državnih dohodkih in izdatkih, že zaradi tega zasluži, da se ohrani in da ne stopi ondu, kjer so si narodi priborili, na mesto ljudskega zastopa tisti „prosvetljeni absolutizem“, katerega tako radi priporočajo celo možje, ki so zavzeti za svobodna načela. V Avstriji in na Nemškem res parlamenti niso Bog si vedi kakšne moči in veljave, a brez teh bi narodom še menj bilo mogoče oglašati se, ker nemamo niti pri nas niti v Nemčiji prave tiskovne svobode, s sedežev v parlamentnih pa se sme vse povedati in potem tudi tiskati. Res da v državah, kjer je ustava le bolj na videz, vlade delajo po svoje in se ne brigajo posebno za parlamentske sklepe, popolnem pa se ne morejo odtegniti uplivi javnega mnenja, izrečenemu z mesta, katero govorniku zagotavlja imuniteto.

Če imajo torej poslanci le to glavno ulogo, da kontrolujejo državni budget in se več ali menj ostro oglašajo v parlamentu, kedar to zahtevajo interesi njihovih volilcev, potem bi morebiti kazalo, da bi volitvena doba bila prav kratka in bi se tako dala pogostoma prilika volilcem, da pošljejo nove moči v zbor. Če si pa bliže ogledamo ves parla-

mentski stroj, potem pridemo do sklepa, da imajo večletne volitvene dobe veliko prednost pred kratkodobnimi zbori in sicer na obojo stran, za volilce in za izvoljene.

Prvič za volilce. Znano nam je, koliko razburjenosti, prepira in osebnega sovraštva prouzučuje vsaka volitev. Še predno je razpisana volitev, pričinja že živahna agitacija, kdo bodi kandidatom, zlasti če se je dosedanji zastopnik odpovedal novemu mandatu, kar pa se zgodi le bolj redko. Bolj pogostoma skuša se urivati na mesto bivšega poslanca kakšna nova moč, katero kot takšno proglašajo prijatelji in kriteži. Kjer si nasproti stojita dve politički ali narodni stranki, tam na novo vzplamté vse strasti, katere so se od poslednje volitve že bili umirile. Na mesto uljudnega privatnega občevanja stopi na novo neprijaznost in mržnja.

Veliko neprijetnejše pojave pa vidimo tam, kjer se v stranki sami začne mejsobni prepir in boj. Tu poneha poprejšnje skupno delovanje, stari prijatelji se ločijo in ker je takšen razpor mej jednako mislečimi sam na sebi nenaraven, podkopava se z njim odkritosrčnost, moštvo, resnicoljubje, z jedno besedo javna morala. Nekateri ljudje mislijo, da je v političkem boji vsako sredstvo dobro, da le vodi do zmage. Vedoma govorijo neresnico, kar se navadno pravi: lagati, in kar bi se sicer sramovali storiti, v volilni agitaciji se jim ne zdi nečastno. Obrekovanje, denunciacija, samo na sebi sramotilno, zdi se nekaterim tako naravno, kedar se rabi proti nasprotniku, da ne morejo razumeti, kako da se jim sme očitati, da so obrekovali in denuncijantje, torej ne spoštovanja, ampak zaničevanja vredni.

Kedar je poprej jedina stranka ločena v dva tabora, začne se prati vse tisto umazano perilo, brez katerega ni nobena stranka in razkrivajo se tajnosti, od katerih bi bilo v interesu cele stranke, da bi ostale pozabljene. Najzopernejše, toda k reči redke prikazni v volilnem gibanju so uskok, kateri sredi gibanja skočijo iz tabora v tabor. Ker vedo za vse skrivnosti prejšnjih zaveznikov, jim seveda močno škodujejo, pa madež uskošstva se ne da lahko izbrisati in se dolgo ne pozabi.

Taki uskok so potem najstrastnejši agitatorji za novo stranko, podobni v tem sploh renegatom,

kateri fanatično preganjajo prejšnje pristaše, kakor da bi oni, ki so ostali dosledni, s tem zakrivali razkol.

Ker tedaj vsaka volilna agitacija razburja vse strasti in krha čut za resnico, moško besedo, odkritosrčnost, izvablja pa slabe instinkte, zato pogoste volitve neso v interesu volilcev, tem manje tam, kjer se vlade in vladni sistemi ne ravna po parlamentni večini, temveč si vstvarjajo večino, kakoršno potrebujejo.

Da so daljše volitvene dobe poslancem ljubše, nego krajše, je naravno, pa ne samo zaradi tega, da več let uživajo časti poslanstva, posamičnik tudi kakšen materijelni dobiček, temveč z ozirom na delovanje, katero se vrši lahko bolj sistematično in temeljiteje. Zakoni, zlasti obširni, pretresujejo se natančneje in v šestletni dobi izvršuje se polagoma prevrat v sistemu, ne da bi trebalo prisilnih skokov. Saj v prvih letih odpade marsikateri govor, s katerim bi se kratil čas, ker se z ozirom na predstoječe volitve vsak poslanec hoče skazati s kakim fulminantnim govorom ali predlogom, storjenim le zaradi popularitet.

Odgovornost poslančeva pa je seveda veliko večja v daljši, kakor v krajši dobi. Narodi po pravici pričakujejo, da poslanci, ker jim je dano dovolj časa in ker se ne morejo sklicavati na prekratko dobo, izvrše vse to, kar so obetali v svojih programih. Ne da bi se morali prenapenjati, lahko si vso stvarino razdele na celo dobo in ako koncem šestega leta dokažejo, da so izpolnili svoje obljube, potem jim nikdo ne bode očital, da je v to trebalo celih šest let.

Vzemimo naš slovenski program, narodni in gospodarski. Mi zahtevamo še nekaj slovenskih srednjih šol, oziroma slovenske paralele v Celji, Mariboru, Gorici in Trstu. Da bi nam učno ministerstvo vse dalo v prvem letu, ne pričakujemo in zadovoljni bomo, ako se prihodnje jesen otvorita paralelki v Celji in Gorici. Zastran učiteljske se glasi naš program, da mora učiteljske v Mariboru vsaj toliko slovensko biti, kolikor je zdaj Ljubljansko, a na Ljubljanskem moškem in ženskem učiteljski, da se mora slovenščini več prostora dati, nego zdaj. Torej najnujnejša je uravnava Ma-

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

XI.

(Dalje.)

Vodi ga v predno sobo k mizi, pri kateri sta sedela Suchy in oni starec z osivelo brado in mladostnim očesom, ki je včeraj pravil španjsko pripovedko o strahovih.

„No, mili mladi mož,“ začne profesor, ko prisedeta k mizi, „gospod Suchy pove nam laskavo, kaj sodi o družbi onih zelenih piscev.“

Suchy si uredi očala, potegne se za blede kozjo brado, odkašlja se nekolikrat in začne, dvigaje po malem vejice krasno izbočenih oči: „Literatura —“

„Ah, zopet literatura!“ skoči mu v besedo mož z osivelo brado. Ta premlačena beseda mi leta v jedno mer okoli ušes kakor čmrlji. Vse govori tu o literaturi in povsod s tako radostjo, kakor bi bila to kaka izborna povitica ali krasna žena. Se mi že studi ta večna literatura. Čudim se, da nema ta točaj, ki mora od jutra do večera poslušati takove

literarne pogovore, morsko bolezen. Ali se ne more govoriti o drugih stvarih, vsakega zanimajočih? Koliko tvarine k zabavi je nakopičeno v pameti vsakega iz nas! Meni na primer prinesla je beseda „morska bolezen“ na misel dogodbo, ki ugaja po polnem za pripovedovanje. Včeraj slišal je ta mladi iz mojih ust resnično povest iz Španjske, danes povem vam, dovolite-li, prigodbo, katere svedok sem bil na širnem morji.

Prebival sem dlje časa v Tarabisonu. Če vam rečem, da je popačeno ime Tarabison identično z imenom Trapezunt in Trebizond, ni potreba več daljših razjasnil zemljepisnih.

Od tod me pokličejo razne okolnosti v Carji-grad. Nekega jutra se usedem v pestri čoln, v katerem sem se dozibal, ves oškropljen od valov, v naročje ponosne „Venere“, pripluvši od Batuma in pripravivši se že na daljšo pot v Bicanj.

Devši svoje stvari v kabino — stopil sem na palubo, da bi se s poslednjim pogledom poslovil s ponosnim Trebizondom. Ležal je tu široko razprostrt po rebri skalnatega brega, lepo napolnen s temnimi obeliski cipres, zelenimi topoli in drugim drevjem, mej katerim so se slikovito kopičile raznobojne hiše in nad njimi je strmelo visoko k nebu mnogo

vitkih belih minaretov. Mej parnikom in bregom plesala je po valovih gruča lahkih čolnov različnih barv in lic in v sredi te migljajoče gomazi zibalo se je mogočno nekoliko divnih turških ladij, pod kojimi se je slikala čisto in krasno v sivozeleni vodi zelena mreža njihovih senc.

Mački so se vzdignili, pena je zakipela okoli „Venere“. Oddaljevali smo se od mesta, plavéč poleg bregu na zapad. Vrh za vrhom se je zibal na obzorji, tu gol, tu z lesom poraščen, tu do v vznožja v polje predelan, kakor bi bil pokrit z raznimi zaplatami.

Za dolgo časa ni bilo govorce na ladiji. Malazijski breg dosegel je obnebe in nudil s svojo slikovito scenarijo, počasi se menjaje, dosti zabave tistemu, ki se ne dolgočasi v družbi krasne prirode in komur bi morda ne zadoščalo častljivo morje z večno igro svojih valov in delfinov, s promenami svojih krasnih bôj, z gibčnimi pojavi svojih ptičev in jader in drugimi lahкими izrazi posebnega življenja, s katerimi ume jednolično njega obličje veličastno polniti unemalno oko. Kdor pa se zabava rajši s pogledom na ljudi, najde na ladiji sami družbo tako pestro in zanimivo, kakeršne bi mu ne ponudil nobeni zapadni korso. Posrednji nižji del palube bil je

ribovskega učiteljskega in ta se mora vršiti tudi v prvem letu.

V gospodarskem oziru pričakujemo nekaj železničnih prog: Dolenjsko, Celje Spodnji Dražberg, Rogatsko, Hrpelje-Razdrto-Loka itd. Za Kranjsko je najvažnejša dolenska železnica in mislimo, da se bodo vsi slovenski poslanci pridružili kranjskim ter na prvo mesto postaviti dolensko železnico.

Zjediniti se torej natanko o programu, to je prvo. Kedar pa je dogovorjeno in skleneno v kaki vrsti naj se izvajajo posamične točke, potem pa ostati mož beseda, mej seboj, vladi in stranki nasproti. In če se v prvem letu ne izvrši, kar bi se moralo, ne udati se in pokazati, da tisti aut — aut ni bila prazna beseda.

Volitve na Francoskem.

Akoravno izid volitev v francosko zbornico iz vseh volilnih okrajev še ni znan, je vendar že gotovo, da pretekla nedelja za mlado ljudovlado ni bila posebno vesela, kajti pri teh volitvah ojačali so se monarhisti in to v volilnih okrajih, kjer bi nihče pričakoval ne bil, ojačali so se tudi radikalci, torej najskrajnejša ekstrema, zmerni republikanci pa so zgubili toliko sedežev, da se je že oficijalno izrekla bojazen, da bi desnica in radikalci vkupe utegnili biti tako močni, kakor zmerni republikanci.

Izmej 536 volitev je doslej izimši Pariz 525 znanih. Od teh je 309 definitivnih, za 216 pa bodo v 18. dan t. m. ožje volitve. Slednje so z malimi izjemami republikancem ugodne, dasi imajo monarhisti v vseh okrajih znatne manjšine. Ako bodo republikanci složno postopali, ako ne bodo krhali neobhodno potrebne discipline, utegne se jim posrečiti, da pri ožjih volitvah z malimi izjemami zmaga. Razmerje v zbornici bi potem bilo tako, da bi reakcija imela okolu 200 glasov, republikanci pa 386 glasov, torej še zmirom 186 glasov večine.

Temu nepričakovanemu izidu je mnogo vzrokov. Prvi vzrok je menda ta, da republikanska stranka nema priznanega vodje, kakeršen je bil pokojni Gambetta in da ravno tako, kakor marsikje drugej, tudi na Francoskem posamični poslanci mej seboj tekmujejo za vodstvo in prvenstvo, da torej vsled osebnih nasprotstev in spletk stvar sama škodo trpi. Da je sedaj Gambetta še mej živimi, bil bi gotovo listinski škrutini dobro uporabil. Tako pa, ker ni bilo njega niti družega veljavnega vodje, katerega avtoriteti bi se vsi klanjali, bil je izid ves drugačen, nego se je domnevalo. Mislilo se je, da se bode po novem volilnem načinu povprečna vrednost poslancev pomnožila, da se bode volilo več pravih narodovih zastopnikov, namesto takih, ki so jim le lokalne koristi pri srci, računilo se je, da da se bode sploh več republikancev potegnulo iz šarice. A volitve so baš nasprotno pokazale.

Drugi vzrok pa je po mnenju vseh časopisov francoska kolonijalna politika. Francozi sicer neso tako kratkovidni, da bi sedaj, ko se vse napenja in poteza za prekmorske otoke in naselbine, obsojali kolonijalno politiko samo ob sebi, da bi hoteli opustiti vse svoje pridobitve v Tonkingu, na Madagaskaru in v Tunisu. A kolonijalna politika uporabljala se je kot izvrstno sredstvo pri volilni agitaciji in naštevati so se razni nevspehi, ogromni stroški

— samo za Tonking potrošilo se je že okolu 800 milijonov — ter s kričečimi barvami opisavalo, koliko težav trpe vojaki v daljnih azijskih kolonijah. Neverjetno je skoro, a čitati je bilo v več časnikih, da je župan neke občine sporočil, da je njegova občina, doslej večno odločno republikanska, pri tej volitvi glasovala za reakcionarne kandidate, to pa zaradi tega, ker sta dva občana na bojišči v Tonkingu bila ubita.

Veliko je na volitve uplivalo tudi to, da so monarhisti imovitejši, nego katera koli druga stranka, in da so znali svoj upliv uporabljati, to se pravi z drugimi besedami, da je pri tej priliki zlato tudi imelo svojo ulogo. Pozabiti pa se tudi ne sme, da ima ljudovlada francoska mnogo domačih in tujih sovražnikov, ki nobene prilike ne zamude, da jej škodujejo, kjer le možno. Tem okoliščinam in še mnogim drugim je pripisovati, da bodo monarhisti v novi zbornici močnejši, nego so bili sedaj.

Za republiko samo pa ni nevarnosti. Ne gledé na to, da utegnejo republikanci pri ožjih volitvah, kakor smo gori rekli, zmagati in dobiti okolu 180 glasov večine, treba pomisliti, da monarhisti neso jedna celotna stranka, marveč, da jih treba ločiti na tri oddelke, ki so si vsi odločno nasprotni in se ne bodo nikdar zjedini. Bonapartisti so naravni sovražniki orleanistov in legitimistov in narobe slednji prvih tudi podpirali ne bodo. Če torej tudi 200 monarhistov pride v zbornico, republikani še ne bodo nevarni, posebno tedaj ne, če bodo republikanci uvaževali izid volitev, zložno postopali. Če bodo, kakor je minister Allain-Targé poudarjal, proti skupnemu sovražniku jedini, da se o oportunitizmu in radikalizmu niti več govorilo ne bode, ampak da bodo vsi samo dobri republikanci.

Dogodki na Balkanu.

Nek sodelavec Praške „Politike“ imel je v Draždanih pogovor z osebo, ki je dobro poučena o nazorih merodajnih ruskih krogov. Neimenovana ta oseba izrekla se je o dogodkih na Balkanu tako: V Peterburgu bili so po dogodkih v Vzhodni Rumeliji popolnem presenečeni. Dokaz temu je to, da so prvi hip v Peterburgu do najvišjih krogov mislili, da je vse angleško-turšk „coup“ proti dozdevnim dogovorom v Kromerizi. Najupljivneje osebe v Peterburgu še sedaj trdijo, da je Gavril paša bil poučen, knez Battenberg pa vedoma ali nevedoma orodje onih faktorjev, katerim je dozorel avstrijsko-ruskega prijateljstva indentična s koncem Turčije.

V Carigradu in Londonu menijo, da je zjedinenje Bolgarije pod Battenbergom Rusiji neljubo; zaradi tega odločili so se in žrtvovali Vzhodno Rumelijo, da bi se avstrijsko-rusko prijateljstvo poskusilo. V Peterburgu so vsled postopanja princa Battenberga jako nevoljni, vendar ne bodo proti njemu ničesa storili, kar bi utegnulo škodovati interesom naroda bolgarskega. Misli se, da je v zdravi politiški pameti bolgarskega naroda dovolj jamstva proti vsaki osobni politiki kneževi. V predstoječi diplomatski akciji Rusija ne bode zapustila stališča Berolinske pogodbe; splošno pa je mnenje, da bodo dogodki silnejši, nego prijazna prizadevanja Rusije in drugih vlastij. V Turčiji je vse gnilo.

Razmere v palači in vsej upravi so tako žalostne, da v Evropi nima niti pojma o tem. Ko bi danes Rusije na svetu ne bilo, bi se turško gospodstvo niti jedno desetletje ne vzdržalo. Jedino pravi pot je počasna likvidacija v Evropi in odškodovanje v Egiptu.

Ako navstanejo resnejši dogodki, Rusija ne bode pozabila skušenj iz za zadnje vojne in se nadeja, da tudi Avstrija svojih skušenj ne bode pozabila, Rusija želi, vkupno z Avstrijo postopati in polaga v to večjo vrednost, nego v podporo iz Berolina. Uloga mešetarja je povsem nepotrebna, kajti pričakovanja mešetarjeva prekosil je skoro sestanek v Kromerizi.

Vsak uspeh rusko-avstrijskega prijateljstva, bode logično tudi vspeh mešetarja, četudi ni izvirjal iz njegovega neposrednega upliva. S Srbijo ima Rusija popolnem jasne razmere; Rusija je vrhu tega prepričana, da v resnem slučaju Avstrija Srbiji ničesar priporočala ne bode, kar bi imelo v sebi kali k srbsko-bolgarskemu sporu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. oktobra.

Sedaj je skoraj gotovo, da bode državni zbor zboroval do 30. oktobra, da bode volil še v tem zasedanju definitivno predsedstvo. Kakor je znano, voli se definitivno predsedstvo štiri tedne po volitvi provizoričnega.

Vnanje države.

Ruski minister notranjih zadev, grof Tolstoj, je ozdravel in prevzame s 1. dnem novembra zopet vodstvo ministerstva.

Kakor se iz Plovdiva poroča, pisal je bolgarski knez avstrijskemu cesarju in ruskemu carju pismi, v katerih odločno trdi, da so ga dogodki v Vzhodni Rumeliji presenetili, da v Plznu in Franzensbadu še ni nič vedel, kaj se v Plovdivu pripravljalo. Resni dogodki so ga prisilili pokriti s svojim imenom, kar so drugi pripravili. — „Nord“, ki je v zvezi z ruskimi vladnimi krogi, pravi, da ustaja v Makedoniji ni izbuknila, kar bi bilo jako oteževalo urejenjenju balkanskih razmer. Zato sta pa Srbija in Grška prišli z novimi zahtevami, katere se morejo zadovoljiti samo tedaj, ako se Turčija na novo razkosa. Mej bolgarskimi težnjami na jednej, srbskimi in grškimi na drugej strani je pa velika razlika. Ako se prvim ustreže, se ozemlje Turčije skupno ne pomanjša, ako se pa ustreže poslednjim, pa Turčija zgubi na novo nekatere pokrajine. Vlasti si hočejo prizadevati kolikor se da ohraniti Turške ozemlja, s čemer se pa srbske in grške težnje ne ujemajo. Prvi pot se govori o „ravnotežju“ na Balkanu, katero ni nikjer, dogovorjeno in se stavi čudno zahtevo, da bi morale balkanske države imeti jednako število prebivalstva. Verjetno ni, da bi se zdel vlastim ta vzrok opravičen in da bi ustregle tem težnjam. Vlasti si bodo le prizadevale, da pomirijo duhove v Belemgradu in v Atenah, da se ohrani tolikanj potrebni evropski mir. — Nek Dunajski list je izvedel, da so nekateri veleposlaniki dobili instrukcije, da naj delajo na to, da se knez Aleksander prizna kraljem Severne Bolgarije s pogojem, da Rumelija ostane Turčiji podrejena kneževina s personalno unijo združena z Bolgarijo. Ta vest se pa nam ne zdi dosti verjetna, ker obeta skoraj več, kakor so Bolgari zahtevali.

V Srbiji se goji misel, da bi se Srbija odškodovala z bolgarskim ozemljem. Tudi nekatere

v pravem pomenu besede natlačen z ljudmi v vseh raznih krajih, kakeršni se mogo zapaziti na malih postavah na vzhodu.

Posamično ali v družabnih gruclah, deloma v improvizovani domačnosti, katere tlak so delale razstiane zamazane preproge in streho neka primerno umeščeno jadro ladije, sedeli, ležali, govorili in molili so tukaj nepotrebni Turki, Grki, Armenci, Črkezi in drugi Kavkazani, Tatari, Perzijani, Kurdi in Bog ve, iz kakih drugih življev in se je sestavila ta pestra mešanica. Koliko hvaležne snovi bilo je tu nakopičeno za etnologa in filologa, za slikarja in pesnika!

Toda i blazni človek, kateremu bi vse to ne bilo zadoščalo, naletel bi bil na ladiji primerno zabavo. Mogel bi se bil vreči na rahel naslonjač v čitalnici pod palubo in čitati romane ali politične liste; prebil bi bil lahko polu dne pri partiji šaha z nekim starim gospodom, ki je premišljal pred vsakim potezom ravno deset minut; poskusil bi bil lahko srečo na kartah, katere je tu imelo nekoliko iz stališča fiziognomije zanimivih dedičev in, kakor se je zdelo, tudi korektorjev; mogel bi se bil baviti v vseh evropskih jezikih z ostalimi pasažerji, ki so si na dobrodružnih potih prihranili bogato za-

logo vtisov in spominov. Bile so tu konečno tudi dame, nekatere prav krasne. Pri prvem skupnem obedu v kabini napravile so največi vtis: mlada rusa gospica nekega sivega Angličana, jedna francoska governanta in neka druga krasotica, katere domovino in razmer nesem pozvedel.

Za nekaj zanimali so nas tudi dve mladi Grkinji. Mislim, da niste bili na sebi niti krasni niti pikantni. Toda njuni krajci, v podstavi modno evropski, pridaval jima je radi nekotnih pojetskih ustopkov, učinjenih po domačem istočnem tipu, nekako vabljivost. Glavnim činiteljem pa, kojemu so se mogle zahvaliti za pozornost ostale družbe, bil je njeni stari otec, oblečen — izimši jedini fes na sivi glavi — ravno tako evropski. Ta človek bil je namreč kakor mrtvec, probujen k videznemu življenju s hipnim galvaničnim tokom. Njegovo zgrbančeno jako suho obličje bilo je pokrito z mrtvaško bledoto, ki se je upozorila tem močnejši pod ognjenim rdečim fesom, objemajočim nepriležno, z volnimi lasmi globoko upala senca. Svinčena senca je ležala okoli sinjih usnic, na upalih licih in pod sivimi obrvi, kjer so se dolge vejice, kakor posili potegovane, komaj za spoznanje dvigale nad steklenimi očesi. Ta živi mrtvec, sedeč ali bolje ležeč na na-

slonjači v sredi dveh hčeri, poviševal je še s silo kontrasta prijetni vtis njunih da si nekoliko bledih, a vendar svežih obrazov, krasnih črnih oči, okroglih in prožnih lic in tega posebnega čara, s kojim obklopuje vspomlad življenja vsako telo devino. Na strani jedne teh dev sedel je mladi mož, kakor sem slišal, konzul ne vem katere vlade v Trebizundu, ki se vedel kot njen snubač. Poleg druge pa je sedel suhi Grk, po svojem poklici zdravnik, stalno z očmi pomežikoval je in kazaje svojo izbornost vednost. Bil je gotovo veren znanec v rodovini. K tej posebni skupini spadalo je konečno malo ljubko devče, odeto popolnem v istočni kraj, ki se mu je nad mero prilegal: Zelena, z zlatimi arabeskami prešivana jopa objemala je do pasu, ovitega z rdečim svilenim šavlom, sveže nežno telesce in glavo krasila je zlatotkana, koketno po strani nagnena čepica, pod katero so pluli po jedni strani črni lasje kakor gavrana peruti k krasnemu obličju z velikim črnim očesom.

Ko smo se po obedu vrnili na palubo, sešla se je tolpa mlajših potnikov, h kojim sem se štel tudi jaz, in razgovarjala o tem in onem.

(Dalje prih.)

evropske velevalsti so neki voljne v to privoliti, a jako dvomljivo je, da bi Rusija v to privolila, ker so jej Srbi samo nehvaležnost skazovali zato, da je je osvobodila.

Ravno tako kakor Srbija, hoče se tudi Rumunija odškodovati z bolgarskim ozemljem. Kase poroča, hočejo Rumuni zahtevati ozemlje od Varne do Ruščuka s Silistrijo vred. Iz tega se vidi, da bodo velevalsti imele dovolj sitnosti, ako se bodo hotele ozirati na želje vseh balkanskih držav.

Turški veliki vezir Kiamil paša in predsednik državnega sveta Aarifi paša se bosta udeležila konference poslanikov. Poslednji sicer le tako dolgo, da pride v Carigrad novi minister vnanjih zadev Sajd paša, potem se bode pa ta sam udeleževal konference. Tewfik bej pojde na mesto Sajd paše za veleposlanika v Berlin, dosedanji guverner v Metelinu Aguah efendi pa na mesto Tewfika beja za poslanika v Atene.

Ker so volitve v **francosko** zbornico za vlado tako neugodno izpale, misli vlada še prej sklicati zbornico, nego je nameravala, da se pojasni položaj. Najbrž bode sedanja vlada takoj odstopila. V novo ministerstvo pridejo najbrž nekateri radikalnejši elementi, ker so radikali pri volitvah pridobili več sedežev.

Bivši **italijanski** veleposlanik na Dunaji, grof Robilant imenovan je italijanskim ministrom vnanjih zadev. Depretis v sedanjem kritičnem času ni mogel poleg predsedništva več voditi še vnanjega ministerstva. Grof Robilant je že izročil cesarju svoje odzvalno pismo. Časopisi hvalijo Robilanta, da je jako odločen mož, od katerega je upati, da bode povzdignil veljavo italije.

Španska vlada namerava iztirati vse dopisnike tujih listov, kateri so svojim listom poročali o poslednjih dogodkih na Španjskem kaj njej nepovoljnega.

Danska zbornica poslancev se je zopet sešla. Pričakovali smo zopet kak konflikt mej narodnim zastopstvom in vlado. Ali to se ne bode uresničilo. Zbornična levica je namreč rajši izostala. Zbornica je sedaj skoraj popolnem prazna, ker ni od večine nobenega poslanca.

Dopisi.

Iz Pulja 3. oktobra. [Izv. dop.] Ko se je bila raznesla vest, da postane dr. Flapp biskup Poreško-Puljski, postajali smo in debelo gledali in z glavami majali, ker neznan je nam bil. Slabo znamenje nam je bilo, da mu je zibel tekla v Furlaniji. Izgubili pa smo vse zaupanje, ko se nam je reklo, da ne zna ne slovenski in ne hrvaški. Tolažil nas je sicer list, ki bi boljši bil, ko bi ga ne bilo, da dr. Flappova kuharica govori slovenski! Obľubovalo se nam je, da se je pridno poprijel študije našega jezika. Mi pa smo malo pričakovali in z bojznijo smo gledali v bodočnost, dasi se je prevz nadvladika Goriški sam gorko zavzemal in potegoval zanj. Pričakovati nismo mogli dobrega, ker imamo celo vrsto velezaslužnih mož domačinov rojakov in ker je do sedaj še brezizjemno vsak tujec stopil v vrsto naših sovragov. Uprav iz navedenih razlogov nismo se nadejali od dr. Flappa ne pravice, še manj pa očetovske ljubezni.

Tužna nam majka, tužna Istra!

Dobrila bil je le jeden, le jeden! In uvideli smo to takoj iz prvega pastirskega lista novoimеноvanega biskupa dr. Flappa.

Primorska mesta, zalega naših smrtnih sovragov, Piran, Poreč, Pulj, Rovinj itd. poveljevala so novega biskupa dra. Flappa in ga kovala v zvezde. Poreški garibaldinski blatni list „L' Istria“, ki pri vsakej priliki z blatom ometuje naše svečenike, poje dru. Flappu „glorijo“ neprestano. Molče smo vse to opazovali in s potrpljenjem smo vse to prenašali; pač bi bili že zdavnej lahko katero rekli, ker za nas dr. Flapp ni kazal ni srca ni pastirske skrbljivosti.

A sedaj ne moremo več molčati, ker že je zasadil meč svoje oblasti v naše meso, že je udaril z mogočno svojo pastirsko palico po naših svečnikih! — Prvi žrtvi sta mu: Andrej Benigar, kaplan kanfanarski, bivši predsednik Čitaonice Puljske, vzgleden duhovnik in vnet neustrašljiv rodoljub in vrl duhovnik in rodoljub Luka Kirac, upravitelj župe v Marcanu. Benigar mora v Marcan — v prognanstvo, Kirac pa je premeščen v Poreč, da bode izpostavljen napadom ondote lahonske druhal. Obeh gospodov smrtni greh je njihino neustrašeno delovanje za narod. Vzlasti Benigar si je stekel dokaj zaslug v kanfanarskih Hrvatih — zavoljo tega pa tudi smrtno sovraštvo zagriženih dušmanov Karnjelov. Kaj so kleti Karnjeli počenjali, da uničijo tega moža, ne bodem govoril. Na najostudnejši način blatili so tega boritelja zasobno in po listih. A ker vse njihovo blato ničesa ni izdalo, pomagalo jim je hinavsko ovaduštvo. — In hudi-

čevi hlapci našli so verno ovčico v biskupu dru. Flappu!

Dr. Flapp, od Boga po priporočilu Goriškega nadvladike nam poslani višji pastir verjel je brezbožnej dvojici kletih nam sovragov Karnjelov in dvojici na ljubo iztrgal je čredi pastirja, ki ga ljubi vsa župnija in kot hudodelnika prognal ga je v slabši kraj! In ko je cela prostrana fara prosila pri biskupu dru. Flappu milosti in pravice, zavrnil jo je, da je dal besedo dvema Karnjeloma in da bode besedo držal! In deputacija vrnila se je — s srdom v srci in . . . !

Biskup dr. Flapp nastopil je pot, ki narodu jemlje zaupnost v biskupa in v cerkev. Moža, ki je v mladosti svoje povišan v pastirja cele dežele, oslepile so karnjelske parade. Z mreno na očesih prodal je samostojnost svojo zagriženim sovražnikom slovanskega imena in s tem dokazal, da ima tudi on dve meri, jedno za Karnjele, drugo pa za nas Hrvate „ščave“. Čudimo se ne temu, saj pričakovali nismo dobrega, dobro vedoč, da jabolko ne pade daleč od debla.

Dru. Flappu, biskupu slovanske Istre pa kličemo: Hrvat v Istri prestal je že mnogo, premnogo. Stoletja je spal in Karnjel mu je pil kri iz živega telesa. In še le, ko mu je Karnjel na vrat stopil, da ga stare kot črviča, vzdramil, vzbudil se je Hrvat. In že se dviguje in skoraj bode ustal — sam svoj gospodar — v strah in pogubo svojim sovragom.

Leta minejo in šli bodemo vsi in Benigar in Kirac pojdeti z nami. In dajali bodemo odgovor vsi, vsi. In z nami pojdeti tudi Vi, gospod biskup dr. Flapp — tudi Vi! In sodnik bo sodil tlačitelje in tlačane. — Le narod, ta zaničevani in z nogami teptani narod slovanski bode stal trdno in gospodaril v deželi!

Gospodoma Luki Kiracu in Andreju Benigarju prvima žrtvoma — pa bodi v tolažbo zagotovilo, da trpi z Vama vsa slovanska Istra.

Blagor jim, ki zavoljo pravice preganjanje trpé!

Iz Železnikov 6. oktobra. [Izv. dop.] Vendar se je dalo naše županstvo edenkrat navdihniti, da bode storilo za občino res kaj koristnega. Naš trg leži v ozki dolini, na obrežji globokostruge Sore. Vse leži skupaj, „šiša se drži šiša“, rekel bi Ribničan. In kako napolnjene so hiše z gostači! Še celo v „golobjakih“ (pod streho) iščejo ubožni ljudje stanovanja. Gorje prebivalcem, ko bi se pokazal kje na strehi rudeči petelin. Brez dvombe bil bi ves trg pepel in groblja. Posebnemu varstvu sv. Florijana moramo pripisovati, da se v očigled velike nevarnosti ne zgodi, kar se je zgodilo prejšnje čase. Kovačnice, lesene, stojé mej družimi hišami. Po noči hodijo se kovači klicat s prosto lučjo. Čestokrat zgodi se, da iskra odskakujoča ne ugasne, ampak se pokaže v večjem svitu, kateri pa delavci otemne. Hvalevredna in potrebna je prepoved gg. fužinarjev, o viharnem času ne kovati. Poseben čuvaj pazi še po noči. A kaj, ko bi se iskra pokazala v plapoljočem plamenu? — Gg. fužinarji oskrbljeni so sicer z gasilnicami, pa Bog zna, bi li služilo nikdar poskušano orodje? Zato se je bila nekako pred 2 letoma sprožila misel, ustanovil že odbor, ki naj bi bil osnoval požarno brambo. Lahko bi bilo šlo, ker obetala se je zdatna pomoč — a razbilo se je bilo vse. Vedno pa se je čul glas o potrebi. Srečno podrezal je to stvar blagorodni gosp. J. Globočnik, fužinar. Sestavil se je začasni zastop, iz gg. J. Levičnika, župana, J. Grilla in L. Košmelja, posestnikov. Z veseljem pozdravljamo ta korak. Radi upamo, da bode zastopništvo stvar resno v roke vzelo in na vso moč delalo, da se upelje za nas res prepotrebna naprava. Obžalovati pa moramo — da bi le ne bilo res, kar se govori — da vodijo začasni zastop že pri ustanavljanju občekoristnega društva stranski in strankarski nameni. Iz zanesljivega vira sem čul, da hočejo to napravo nasproti postaviti „Slovenskemu bralnemu društvu“. Menda ne bomo dobili „Feuerwehr“? „Bom videl, če bom razpodil to druhal“ (društvo), so častne in oblastne besede moža, ki je navdahlen Cezarjevega duha, rajši prvi v Galiji, kot drugi v Rimu. Svet naj sodi, je li tako ravnanje pošteno v Železnikih, kjer jih je mej 1400 prebivalci — po zadnjem ljudskem številenju — 14, ki „občujejo nemški“, je li domoljubno ustanoviti društvo gasilno, ki naj bi potlačilo zadnji ogenj narodnostni, domoljubni, ki se je vnel zadnji čas tu, in tako lepo plamt? Smešno bi se nam zdelo tako ravnanje, ko ne bi le dobra

stvar trpela pri tem. Dvomimo pa po pravici, bode li po tej poti začasni zastop dosegel svoj namen. „Wenn Männern in einer billigen Sache Drohungen geschehen, stählt sich ihr Sinn.“ Onim pa, ki hočejo napraviti zmešnjavo, podamo lepi izrek: „Bessonnenheit und Begeisterung sind die Pole des Lebens“ in no — strast.

Domače stvari.

— (Na Miklošičevo mesto) bi imel priti, kakor smo že pisali. prof. dr. Jagić iz Peterburga. Kakor pišejo „Národní Listy“ pa stvar še ni gotova, kajti dr. Jagić zahteva razmerno jednako plačo, kakršno ima v Peterburgu. Dalje, da se opusti semenišče za slovansko jezikoslovje, namesto tega pa slušateljem dajó državne podpore da morejo obiskavati ruska vseučilišča. Od teh pogojev je torej zavisno, ali pojde dr. Jagić na Dunaj, ali pa ne.

— (Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ v Ljubljani.) Več gospodov, ki so želeli knjižic, vprašalo nas je, in to posebno v zadnjem času, kako da jim je s knjižicami postopati in doneske pobirati. Bodi jim povedano, da imajo natančen in lahko umljiv navod v ta namen na notranjih straneh platnic vsake knjižice. Kakor že večkrat naglašano, cel način pobiranja je jako priprost in kontrola pri vsem tem jako natančna. Tudi zadnji teden ni ostal brez uspeha. Razposlanih je tedaj že blizu 300 knjižic, od teh, kar je jako spodbudljivo znamenje, skoro četrtna z desetakrajcarskimi markami. Tudi je došla podružnici zopet nova, (šesta) knjižica s krajcarskimi markami (št. 128) polna, in sicer, kar zasluži posebne pohvale za trudoljubivo zanimanje in pospeševanje naše ideje, že kot druga iz Zagorja pri Litiji (poverjenik g. M. P.) Z veseljem zabeležimo, da se v novjšem času za naše namene prav živo potezajo slovenski vseučiliščniki in da nam je došlo od njih iz Dunaja zdatno naročilo. Hvala jim. Naj jih posnemajo vsi oni narodnjaki, ki narodne žrtve lože utrpé, ki pa dosedaj še neso darovali ničesar za ta namen, ter naj pridno naročajo in polnijo knjižice. Narod slovenski bo jim gotovo hvaležen. Denar in oglasila pošiljati je gosp. dr. Josipu Starčetu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

— (Čitalnica Ljubljanska) priredi prihodnjo nedeljo v 11. dan t. m. društveno besedo. Vspored priobčimo v jednej prihodnjih števil.

— (Deželni zbor hrvatski.) V včerajšnji seji bili so na dnevnem redu zadnji izredno burni dogodki. — Ko se je čital zapisnik zadnje toli viharne seje, oglašil se je poslanec dr. Jakob Radošević rekoč: „Bil sem včeraj tu, a nesem opazil, da bi se bila seja pretrgala. Predsednik je jednostavno svoj sedež ostavil. Dalje ni v zapisniku, da je narod hrvatski grofa Khuena, ki je razžalil narodovo čast, po zaslugi kaznoval, iztiravši ga z brcami iz dvorane. Prosim, da se vse to v zapisniku konstatuje.“ Pot m začel je dr. David Starčević govoriti. Jedva je izgovoril besedo „Akti“ mu seže predsednik v besedo, na kar mu Starčević reče: „Če mi boste v besedo segali, bodem na ulici satisfakcije zahteval. Vi ste predsednik, zahtevam, da me poslušate. Jaz sem se vedno dostojno obnašal in branil pravice naroda hrvatskega. Če mi pa v besedo segate, moram biti masivnej in ko bi bile vislice pred menoj, resnica mora vun! Ta ban drzne se tukaj izreči, da je Jelačić bil nepošten? Vi pri vsakej priliki poudarjate lojalnost; Vi, ki ste cesarja služili, ste tedaj za razžaljenje bana Jelačića in cesarja. Jaz smatram to za lopovstvo; Vi podpirate lopovstvo!“ — Predsednik odzame mu besedo. Ko se je zapisnik potem nekoliko popravil, stavijo Fran Folnegović in drugovi predlog: Glede na to, da je bil v včerajšnji seji grof Khuen-Hedervary, ker je dostojanstvo bana poniževal in z banskega sedeža narod hrvatski žalil, javno infamno ožigosan; — glede na to, da tako ožigosan, deželi na čelu stoječ uradnik ne more zastopati dostojanstva krone niti koristi naroda; predlagam: Deželni zbor sklene, da se po reprezentaciji obrne do Nj. Veličanstva, da bode grof Khuen-Hedervary z banskega sedeža takoj odstranjen. Dokler reprezentacija ni gotova, ustavi deželni zbor svoje delovanje. Ta predlog podpisali so: Folnegović, dr. Anton Starčević, Barčić, Gržanič, Pevalek, Liebhardt, Valušnik, dr. Tuškan, dr. David Starčević, Lončarevič,

Kumičič, dr. Radošević. — Dr. Mazzura in drugovi pa so predlagali: Deželni zbor takó dolgo ne bode imel nobene meritorične seje, ampak ostane vkupe, dokler predsednik ne skliče seje, v kateri se bode konstatovalo, da je omenjeni spor po zahtevah pravice, časti in dostojnosti kraljevine in njenih zastopnikov poravnán. O nujnosti tega predloga obravnava se danes. — Izključili so se potem Valušnik, Pavlovič in Kumičič za 60 sej, dr. David Starčević, Gržanič in Kamenar za 30 sej. — „Pozor“ in „Sloboda“ bila sta zaplenjena. Razburjenost v Zagrebu je velika.

Najnovije vesti.

Budimpešta 6. oktobra. Skoro vsi listi pečajo se z dogodki v Zagrebu. Vsi poudarjajo, da se tako ne more dalje vladati. „Pesti Napló“ zahteva, da se banu dá „plein pouvoir“ in več vojakov. „Egyertetes“ pa piše, da je Tisza za vse odgovoren, ker je bil s koncesijami preradodaren in so Hrvatje vedno osorneje in vedno več zahtevali. „Nemzet“ upa, da se bodo s podvojeno energijo škandali v bodoče preprečili.

Budimpešta 6. oktobra. „Pester Lloyd“ poroča: V Pulj poslalo se je povelje, da se mora vojno brodovje do 20. t. m. mobilizovati.

Kodanj 6. oktobra. Giers odpotuje zvečer. Kakor se govori, najprej v Friedrichsruhe. — Bolgarska deputacija odide zvečer čez Korsör.

Berolin 6. oktobra. Iz Zanzibara poroča se v „Colonial-politische Correspondenz“: Nemško-afriška družba pridobila je po častniku Schmidtu deželo Usaramo, ki obsega 4—500 nemških milijev iz izvrstnim pristaniščem Daressalem, vsled kojega ima Hutus še le pravo vrednost. Preiskavati bode treba, si li Zanzibarski sultan katerega izmed obalskih krajev svoji.

Rim 6. oktobra. V provincijo Palermo večeraj 61 ljudi za kolero umrlo, izmed teh v mestu 51.

Izkaz

o stanji in premoženju društva „Narodni dom v Ljubljani“

dne 30. septembra 1885.

1. Naloženo pri kranjski hranilnici in različnih slovenskih posojilnicah (obresti neso priračunjene)	32.659 gld. 58 kr.
2. V obligacijah kranjske zemljiščne odveze z dne 1. novembra 1851	5.250 „ — „
3. V gotovini	158 „ 96 „
Vkup	38.068 gld. 54 kr.

Poleg tega inventar.

V Ljubljani, dne 30. septembra 1885.

Za upravni odbor društva „Narodni dom v Ljubljani“:

Dr. Josip Stare, blagajnik. Dr. Alf. Mosche, predsednik.
Fr. Ksav. Souvan, odbornik. Dr. Jernej Zupanec, predsednik.

Javna zahvala.

Podpisani odbor šteje si v dolžnost, izrekatí tem potom vsem onim, ki so na jeden ali drugi način pripomogli, da se je slavna akademija v deželnem gledališču tako sijajno izvršila, posebno gospodičinama Josipini Vernikovi in Sofiji Zvonarjevi, dalje gospodom: J. Medenu, S. Nollju, J. Paternostu in Danilu, slavnemu telovadnemu društvu „Sokolu“ in „Dramatičnemu društvu“ za prijazno sodelovanje izrekatí najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 7. oktobra 1885.

Za odbor

slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“:
Janko Pajk, tajnik. Ant. Jeločnik, predsednik.

6. oktobra.

Pri stenu: Sotlscheg z Dunaja. — Klein iz Trsta. — Freudweiler iz Celovca. — Wiplinger z Dunaja. — Pavelič iz Krškega. — Kamie z Dunaja. — Mayer iz Panine. — Sitar iz Polhovega grada. — Pri vrtu: Beham, Sinreich, Luftner z Dunaja. — Witz iz Grada. — Altmann iz Ljubljane. — Raimann, Pichler z Dunaja. — Pri avstrijskem cesarji: Kapus iz Dola.

Gostilnica in pekarija

v večjem trgu na Dolenjskem, blizu železnice, dobre obiskovana, da se v najem. K gostilnici pripadajo 2 sobi za goste, 1 posebna soba in 3 sobe za stanovanje, velika kuhinja, čimnata, velika klet, ledenica, velik hlev in lep gostilniški vrt. Pekarija daje dosti dobrih in e odda tudi ločena od gostilnice v najem; na željo dá se v najem tudi zemljišče. — Kaj več se izve v Fran Müller-jevem Annoncen-Bureau v Ljubljani.

izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dné 7. oktobra t. l.

Pšenica, hktl.	634	Špeh povožen, kgr.	56
Rež,	553	Surovo maslo,	84
Ječmen,	437	Jajce, jedno,	25
Oves,	292	Mleko, liter,	8
Ajda,	437	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	520	Telečje	64
Koruza,	54	Svinjsko	60
Krompir,	250	Koštranovo	34
Leča,	8	Pišance	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Seno, 100 kilo	17
Maslo, kgr.	90	Slama,	178
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	760
Speh frišen,	54	„ mehka, „	550

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	736.48 mm.	12.2° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	735.44 mm.	18.8° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	736.58 mm.	12.4° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 14.4°, za 1.5° nad normalom.

Vremensko poročilo 6. oktobra. V srednji Evropi je barometer precej pal, ravno tako tudi v severni Evropi, kjer najnižje stoji v Christiansundu (738 mm.), močen zračni tlak je na vzhodu in jugu, od 765 do 767 mm. namreč. Vetrovi so v Nemčiji precej močni, sicer pa le slabi in vlečejo z zapada, nebo je večidel oblačno, v Nemčiji in Franciji pa semtertja tudi dežuje. Temperatura se je malo premenila. Ob 7. uri zjutraj se poroča: V Parizu 10.4, Biarici 13, Toulonu 13.3, Brestu 13.6, Norwicheu 6.7, Kodanji 7.9, Stockholmu 7, Peterburgu 7.9, Moskvi 5.8, Varšavi 9.2, Berlinu 8.5, Monakovem 11.1, Curihu 9, Genfu 10, na Dunaji 7.6, v Bukareštu 7.4, Peru 15.3, Florenciji 13, Rimu 14.6, Malti 21.7, Gleichenbergu 6.6, Opatiji 17.6, Gorici 15.8, Boznu 12.8, Rivi 13.9 in Lugauu 12° C. Morje se zmerno giblje, na Severnem morji so bili viharji. Zapadne vetrove, oblačno nebo in dež brez premembe temperature je pričakovati.

Dunajska borza

dné 7. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 25 kr.
Srebrna renta	82 „ 10 „
Zlata renta	108 „ 70 „
5% marena renta	98 „ 95 „
Akcije narodne banke	858 „ — „
Kreditne akcije	280 „ 30 „
London	125 „ 95 „
Srebro	— „ — „
Napol	16 „ 02 „
C kr cekini	6 „ 02 1/2 „
Nemške marke	62 „ — „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 169 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 85 „
Örska zlata renta 4%	97 „ 80 „
„ papirna renta 5%	90 „ 50 „
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 „ 25 „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ — „
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 50 „
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ — „
Kreditne srečke	100 gld 175 „ 2 „
Rudolfove srečke	10 „ 17 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 97 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	184 „ 50 „

Vsem svojim prijateljem, znancem in sorodnikom dajemo v vedež žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

MARIJA MATJAN,

včeraj dne 6. oktobra ob 9/10, po dolgej, mučnej bolezni, v 41. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode jutri 8. oktobra ob 9. uri dopoldne.

V Gorenjej Šiški, 7. oktobra 1885.

Jakob Matjan, soprog.

Jakob, Frarjo, Ivan, sinovi.

Marija, hči.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“ po nizkej ceni.

R. DITMAR na DUNAJI. C. kr. priv. tovarna za svetilnice.

Namizne in viseče svetilnice

samo poskusenih sistemov in solidnega dela.

Gigantova solnčna svetilnica.

Tovarniška znamka.

Dobiva se

po vseh boljših prodajalnicah svetilnic.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Zahvala.

Za brezštevilne dokaze odkritosrčnega sočuja o bolezni in o smrti nepozabljive soproge

MARIJE CUNDER, roj. SAJOVIC,

kakor tudi za ogromne podeljene prekrasne vence, za obilo udeležitev pri sprevoču predrage ranjke k večnemu počitku, izrekam vsem, osobito prečasti duhovščini najglobljejo zahvalo.

Na Ježici, dne 5. oktobra 1885.

(586)

Ignacij Cunder.

Št. 545.

Razglas.

(585—1)

Dne 12. oktobra t. l. se prično zopet v Sežani

redni mesečni sejmi za živino.

Zupanstvo v Sežani,

dné 5. oktobra 1885

Župan.

Dr. Fran Zupanc

ordinira vsak dan

dopoludne od 9. do 10., popoldne od 2. do 3.

specijelno za bolezni na očeh

Veliki trg šte. 20, I. nadstropje (v prejšnji Fortunovi hiši).

(578—2)

Prememba kupčijskega prostora.

Usojam si naznanjati moj čestitim kupovalcem in sl. občinstvu, da sem se preselil s 1. oktobrom iz Kolizeja

v Spodnjo Šiško,

v klet hiše nekdanje gostilne „pri Gužiji“, sedaj lastnina gospoda Jenka, na desni strani Celovške ceste.

S spoštovanjem

(573—3)

J. C. JUVANČIČ,

posestnik vinogradov na Bizeljskem in vinski trgovec v Ljubljani.

Umetne

(489—13)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, urebuhobolu, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej zili, zaprtju. Piro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu.

(716—79)